

Paraules de salutació

Pere Puig i Bastard

President de la Societat Catalana d'Economia

Estimat conseller Antoni Castells, gràcies per ser avui aquí entre nosaltres acompanyant-nos en aquest acte sens dubte emotiu per tots. Quan t'ho vaig proposar fa ara unes quantes setmanes, ja em vas dir immediatament que volies ser-hi present, com finalment ha estat possible. T'ho agraïm molt sincerament.

Avui dijous, 22 de gener, celebrem, amics i amigues, un acte en memòria d'Artur Saurí del Ríó, que va morir el dia 22 de juliol de 2008 a l'edat de 72 anys. Volem recordar el company i amic de molts de nosaltres. Molts som els que hem cregut que calia recordar, en un acte seriós com el d'avui, la seva figura i la seva tasca feta en diverses àrees d'activitat. I així ho hem fet.

Deixeu-me dir, d'entrada, que agraïm molt, des de la Junta de la Societat Catalana d'Economia, la presència entre nosaltres de la família en aquest acte. Valorem l'acollida que heu donat al projecte inicial que us vam plantejar de celebrar aquesta sessió acadèmica. També ens heu donat suport a la idea i a l'intent, que durem a terme, espero, de publicar un llibret en el qual es recullin alguns dels materials i de les aportacions dels nostres ponents. Us ho agraïm, en particular als que avui ens acompanyeu, els fills i l'esposa: Marisa. Gràcies per ser avui aquí.

També agraïm al Col·legi d'Economistes la resposta immediata a aquest projecte i al fet de la seva participació efectiva com a col·laboradors en l'acte d'avui, fet que s'ha traduït, a més, en la presència prevista de l'actual degà i amic Joan B. Casas, com a ponent en aquest acte.

Ens han enviat adhesions a aquest acte les persones següents: Andreu Morillas, Joan Morillas, Jordi Goula, Carles Gasòliba, Ricard Torrent, Joaquim Muns i Josep Jané.

El degà Joan B. Casas, malauradament, se'ns ha posat malalt aquests darrers dies, afectat d'una empipadora grip, i m'ha pregat telefònicament que fes constar el seu desig d'haver pogut compartir aquest acte al qual s'havia sumat des del primer moment amb un veritable interès, personalment i en la seva condició de màxim representant del Col·legi d'Economistes. D'ell llegirem, això no obstant (llegirà el secretari Eduard Arruga i Valeri), un escrit que ens ha enviat per a deixar constància d'alguns dels fets referits a les etapes viscudes per l'Artur a la Junta de Govern d'aquella institució professional.

Volem recordar i retre reconeixement a la manera de ser i d'actuar d'una gran persona: Artur Saurí. Pretenem recordar la seva feina feta al llarg d'una extensa i fèrtil vida acadèmica i professional. Potser ho farem destacant més uns certs moments o uns certs aspectes que d'altres. El que tractarem de fer, en tot cas, és ressaltar alguns dels aspectes més valuosos del seu tarannà com a persona i de les seves tasques com a estudiós i professional de l'economia. Destacarem, espero que amb encert, tant la seva reconeguda vàlua com a professor com la seva generosa tasca d'organitzador i impulsor persistent de nous estudis i de noves iniciatives i projectes, en el món professional, associatiu i col·legial.

En cap cas no hem tingut la pretensió, els organitzadors d'aquest acte, de fer avui aquí un balanç definitiu o exhaustiu de la personalitat i de les tasques fetes per Artur Saurí. Aquesta és una feina que tractarem de completar més endavant, fins on ens sigui possible.

Permeteu-me de reproduir algunes de les frases que jo escrivia el mes de setembre passat en ocasió de la nota que se'm va demanar, des del Col·legi d'Eco-

nomistes de Catalunya, sobre Artur Saurí i la seva tasca feta en la nostra Societat Catalana d'Economia, que vaig acabar enviant i fou publicada en l'*Informatiu de l'Economista* del mes de setembre de 2008.

Jo escrivia en aquella ocasió:

El passat dia 22 de juliol, quan molts de nosaltres ens trobàvem ja preparant les vacances d'estiu, de sobte ens assabentàrem —jo entre ells— de la mort de l'Artur Saurí. A l'edat de 72 anys, ens havia deixat qui fou l'amic discret, l'home bo que inspirava confiança —tot i el seu posat anglès.

I més endavant afegia:

L'Artur Saurí va ser nomenat vicepresident de la Societat Catalana d'Economia dins l'IEC, mitjançant acord de la corresponent Junta General del dia 15 de març de 2001, a proposta de l'expresident d'aquesta Societat, Josep Jané i Solà, amb la meua evident participació. El nou nomenament seria finalment acceptat per l'interessat —ho recordo prou bé— de la manera prudent, aparentment sense entusiasme, que el caracteritzava. [...] aquell nomenament, així com del de president i de diversos membres de la nova Junta, no tingué plens efectes, però, fins al dia 30 abril del mateix any, segons el mateix acord. Seria a partir d'aquell moment, doncs, que començaria tota una nova relació. [...] Jo, que ja coneixia les qualitats personals de l'Artur Saurí, la seva trajectòria professional i acadèmica, molt aviat vaig poder comprovar l'encert de la decisió presa [...]. Aviat sorgiria entre nosaltres, de manera pausada i discreta, sense sorolls innecessaris, però ben sòlida, una profunda relació d'amistat i un sòlid esperit de col·laboració i compenetració. Cal fer notar que entre nosaltres en el passat només hi havia hagut una relació personal i professional, sens dubte correcta, però relativament distant.

I acabava dient:

Confesso que en aquests moments em plau d'una manera ben especial recordar aquests fets, quan des del nostre Col·legi se'ns ha demanat de recordar i retre un homenatge personal per escrit al nostre bon amic i exdega.

Artur Saurí havia estat, recordem-ho:

— vicepresident de la Societat Catalana d'Economia, filial de l'IEC (entre el 15 de març de l'any 2001 i el juliol de 2008);

- degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya (del març de 2007 al juliol de 2008), vicedegà (des de l'any 2001) i membre de la seva Junta (des de 1989);
- director del Servei d'Estudis i assessor econòmic de Banca Catalana (en una llarga etapa de molts anys) i assessor i col·laborador del BBVA i de «La Caixa» (durant també força temps);
- professor del Departament d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona (des de l'octubre de 1991 fins al juliol de 2008).

Quan parlem de l'Artur, deixeu-m'ho dir, estem parlant d'una excel·lent persona, d'una bondat ben reconeguda i, a la vegada, d'una persona que ha donat sobrades proves de posseir un tarannà manifestament lúcida i independent. Estem parlant d'una figura singular que ha gaudit, al llarg de la seva vida, d'una sòlida i ben merescuda reputació professional, gosaria dir, fins i tot entre els economistes de les més diverses tendències. Ha estat, a la vegada, un bon acadèmic —un professor— i un estudiós seriós dels temes econòmics i financers del nostre país; crec poder dir que ens ha donat proves més que sobrades de la seva elevada capacitat i gran tenacitat com a expert en aquestes matèries.

Ha estat l'Artur, i molts el recordem en especial per això —en particular dins de la nostra Junta de la SCE—, amic i company discret, atent al que se li demanava en tot moment. Una persona amb opinions sòlides, sempre pròpies i ben

fonamentades, a vegades un xic reservat, però sempre admirable col·laborador i conseller. Us ho puc ben assegurar. Els que em coneixen saben bé el munt de vegades que això ha estat així en el nostre entorn.

Durant anys ha fet notar la seva eficac i puntual tasca en les juntes de govern de la nostra Societat. Estic segur que això també ha d'haver estat així en altres organitzacions, com certament consta en el cas del Col·legi d'Economistes, en què ha desenvolupat una generosa tasca com a vicedegà i degà.

Amb l'ajut dels nostres tres ponents convidats, als quals agraïm molt d'entrada, i molt, el fet d'haver-nos volgut acompanyar i prestar el seu valuós esforç, pretenem, en definitiva, ressaltar diferents aspectes de l'extraordinària personalitat, de la trajectòria seguida i de l'obra duta a terme per Artur Saurí. Molt en particular, d'ells esperem que ens exposin, sobretot, determinats aspectes viscuts o compartits amb l'Artur, pel que fa al món col·legial, al món estudiós i universitari català, i al dels serveis d'estudis d'economia de Catalunya, i molt en particular l'extensa etapa de treball com a director que l'Artur protagonitzà en el Servei d'Estudis de Banca Catalana.

Intervindran com a ponents en aquest acte les persones següents:

- Francesc Cabana, col·legiat d'honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya;
- Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes i soci fundador de Faura Casas Auditors-Consultors, i
- Ferran Sicart, director general de Política Financera de la Generalitat de Catalunya.

Al conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, Antoni Castells, que ens acompanya en aquest acte, li agraiïm molt el seu esforç d'ajustar l'agenda de treball de conseller per tal d'acompanyar-nos i aportar el seu testimoni d'amistat i de respecte personal i professional a l'Artur. Amb això he acabat satisfent en escriure una petició que li vaig formular en un acte a Madrid que tingué lloc a la seu del Banc d'Espanya, amb motiu d'una entrega de premi, també memorable, al professor Joaquim Muns Albuixech, i que ja vaig percebre que acollia amb manifesta il·lusió. Ell serà l'encarregat de cloure l'acte, i m'imagino que també voldrà adreçar-nos unes paraules sobre els records d'una època viscuda i la relació personal i professional amb el nostre amic homenatjat.